

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De eo quòd Deus aliquano differat peccatorem propter poenitentiam, &
exemplum de Ezechia, cap. 26.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

*Infirmi-
tate com-
puli ai
conuer-
sionem.*

ANTE hoc triennium miles quidam Lodouicus nomine, de castro Are, in acutis laborabat, & vocatus est Dominus Abbas, vt infirmum visitaret. Inardescente infirmitate, cum miles idem iam omnino esset desperatus, monitus est ab Abbate, vt se ordini redderet, & votum conuersionis, vt mos est, verbis exprimeret; qui consilio acquiescens, mox vt ex consensu vxoris inter manus Abbatis se reddidisset, facies eius cepit immutari, & quodammodo alterari, ita vt pallor verteretur in candorem, & color liuidus proficeret in ruborem, cunctis qui aderant stupentibus, & Dei donum in moribundo mirantibus. Et vt pius Dominus adhuc manifestius ostenderet, quia propter votum ordinis infirmum distulisset, cepit idem miles sine sudore, sine sanguine, sine sternutatione, contra infirmitatis naturam, conualescere. Qui non ingratus beneficijs diuinis, deportari se fecit ad monasterium nostrum, in quo factus nouitius & monachus, non multo post migravit ad Dominum. APOLLON. Sicut ex verbis tuis colligo, opinio tua est, infirmum per penitentiam & orationes dies suos posse prolongare.

CAPVT XXVI.

CÆSARIVS.

NON hoc dico, quia non credo quempiam posse terminum sibi à Deo constitutum extendere, sed mortem quandoque eminentem euadere. Quod si verum non esset, ecclesia superflue pro infirmis oraret. Cum oratio sancta mortuos suscitaret ad vitam, cur non, quod minus est, morituris obtineat sanitatem? Ezechiae penitenti & flenti per *Isaia 38.* Isaiam à Domino dicitur: Audiui orationem tuam, & *Haymo in* vidi lacrymas tuas: ecce ego adjiciam super dies tuos *cap. 38.* quindecim annos. Super quem locum *Haymo* sic dicit: Sciendum verò, quod sicut protoplasto quasi sub conditione datum est, vt immortalis esset, si diuinæ iussioni obediret; ita in prædestinatione Dei hi quoque anni dati sunt illi, si innocenter viuens, minime superbiret: qui verò propter superbiam subtracti sunt,

Sunt, propter humilitatē iterum restituti sunt. APOLLON. Vellem mihi ista, quia profunda sunt ex scripturarum testimoniis apertius probari, quia nodus diuine prædestinationis multis via fui erroris. CÆSARIUS: Nodus diuinæ prædestinationis mihi prorsus insolubilis est; Quis enim nouit sensum Domini, aut quis consiliarius eius fuit? attamē quæ superius dicta sunt, scripturarum autoritate referantur. Sanctus Iob de hominis mutabilitate loquens, dicit Deo; Constitui sti terminos eius, qui præteriri non poterunt. Ecce in hoc loco habes, homini terminum viuendi à Deo constitutum, & quòd idem terminus intransgressibilis sit. Quòd verò eundem terminum quandoque quis malè viuendo possit præanticipare, testis est Psalmista, qui dicit: Viri sanguinum & dolosi non dimidiabunt dies suos. Si non cõceditur eis dies, quibus viuere poterāt, dimidiare, certum est illos longè infra terminum, constitutum deficere. Similiter boni bene viuendo quandoque merentur terminum suum præuenire, sicut de vno bono in omnium bonorum persona dicitur; Raptus est, ne malitia mutaret intellectum illius, & ne fictio deciperet animam illius. Desinant ergo homines stulti stulta dicere, stultè credere, quia hodie pauci sunt principes, pauciq; nobiles, qui dies suos impleāt, & ad ætatem senilem perueniāt. Quare hoc? nimirum quia pauperes deprædantur, & pauperum lacrymis ante tēpus suffocantur. Vis ne audire exemplū de quodam tyranno, qui quia dies suos curtare peccado non credidit, liberius peccauit? APOLLON. Volo & desidero.

CAPVT XXVII.

CÆSARIUS.

EX relatione cuiusdam viri religiosi cognoui, Lodouicum Lantgrauū, patrem Hermanni Lantgrauij, qui ante hos duos annos defunctus est, in errorem periculosum, non solūm propriæ animæ, sed & subditorum substantiæ decidisse: qui cū esset prædo ac tyrannus maximus, duras & plurimas in sibi commissum populum faciens exactiones, multas ecclesiarum sibi vsurpans possessiones, & propter hoc, aliaque

B 5

plurima